

1 Co oznacza wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych?

Przepisy dotyczące egzekucji znajdują się w art. 622–913 kodeksu postępowania cywilnego. Postępowanie egzekucyjne stanowi drugi etap postępowania cywilnego, a jego głównym celem jest zapewnienie faktycznego wykonania prawa uznanego w wyroku sądu / innym tytule egzekucyjnym. W toku egzekucji przymusowej wierzyciel, który jest uprawniony na mocy wyroku sądu / tytułu egzekucyjnego, zmusza dłużnika do spełnienia spoczywających na nim obowiązków, których dobrowolnego spełnienia odmówił.

W rumuńskim kodeksie postępowania cywilnego przewidziano wykaz bezpośrednich i pośrednich środków egzekucyjnych.

Bezpośrednie środki egzekucyjne są to środki dotyczące przedmiotu zobowiązania określonego w tytule egzekucyjnym, a konkretnie zajęcie ruchomości przewidziane w art. 892–894 kodeksu postępowania cywilnego, zajęcie nieruchomości przewidziane w art. 895–901 kodeksu postępowania cywilnego oraz spełnienie obowiązku dokonania lub zaniechania określonej czynności przewidziane w art. 902–913 kodeksu postępowania cywilnego (w tym przepisy szczególnie dotyczące wykonywania wyroków dotyczących małoletnich, przewidziane w art. 909–913) oraz art. 1527 i nast. kodeksu cywilnego. Jeżeli chodzi o egzekucję obowiązku dokonania określonej czynności, prawo rozróżnia obowiązek, który może wypełnić również osoba inna niż dłużnik, oraz obowiązek, który może wypełnić wyłącznie dłużnik (*intuitu personae*).

Egzekucja pośrednia obejmuje odzyskanie sumy pieniężnej będącej przedmiotem tytułu egzekucyjnego poprzez przymusową sprzedaż majątku dłużnika.

Przykładem pośrednich środków egzekucyjnych jest zajęcie środków pieniężnych lub zajęcie (a następnie sprzedaż) majątku. Kolejnym środkiem jest zajęcie ogólnych dochodów z nieruchomości.

Obowiązkami, które mogą podlegać egzekucji, są: zapłata sumy pieniężnej, przekazanie składnika majątku lub prawa do jego użytkowania, zburzenie budynków / zniszczenie upraw / przerwanie robót lub ustalenie pieczy nad małoletnimi oraz ustalenie ich miejsca zamieszkania i harmonogramu odwiedzin.

2 Jakie organy są właściwe w zakresie wykonywania orzeczeń?

Wyroki sądu i pozostałe tytuły egzekucyjne są wykonywane przez komornika sądowego (*executor judecătoresc*), którego kancelaria znajduje się na obszarze właściwości sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca położenia nieruchomości, w przypadku egzekucji z nieruchomości / niezebranych plonów i bezpośredniej z nieruchomości. Przymusowe odzyskanie ruchomości i egzekucję bezpośrednią z ruchomości przeprowadza komornik sądowy, którego kancelaria znajduje się na obszarze właściwości sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca zamieszkania / siedziby statutowej dłużnika lub miejsca położenia majątku. Jeżeli miejsce zamieszkania / siedziba statutowa dłużnika znajduje się za granicą, właściwy jest dowolny komornik sądowy.

Postanowienie o zajęciu wykonuje – na wniosek wierzyciela – komornik sądowy, którego kancelaria znajduje się na obszarze właściwości sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca zamieszkania / siedziby statutowej dłużnika lub osoby trzeciej, wobec której dokonuje się zajęcia. Jeżeli zajęto środki na rachunkach bankowych osoby fizycznej lub prawnej, organem właściwym jest komornik sądowy, którego kancelaria znajduje się na obszarze właściwości sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca zamieszkania / siedziby statutowej dłużnika lub głównej siedziby / oddziału banku, w którym dłużnik otworzył swój rachunek. Jeżeli dłużnik otworzył kilka rachunków, organem właściwym do zajęcia wszystkich rachunków jest komornik sądowy właściwy dla któregośkolwiek z miejsc, w których otwarto rachunki. Sądem przeprowadzającym postępowanie egzekucyjne jest sąd rejonowy (*judecătorie*) właściwy dla miejsca zamieszkania / siedziby statutowej dłużnika na dzień wniesienia sprawy do sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne. Jeżeli miejsce zamieszkania / siedziba statutowa dłużnika nie znajduje się w Rumunii, sądem właściwym jest sąd rejonowy właściwy dla miejsca zamieszkania / siedziby statutowej wierzyciela, a jeżeli to miejsce zamieszkania / siedziba statutowa nie znajduje się w Rumunii, sądem właściwym jest sąd rejonowy właściwy dla siedziby komornika sądowego, któremu wierzyciel zlecił przeprowadzenie egzekucji.

Sąd przeprowadzający postępowanie egzekucyjne rozpatruje wnioski o stwierdzenia wykonalności orzeczenia, skargi na czynności komornika i wszelkie inne kwestie występujące w toku postępowania egzekucyjnego, z wyjątkiem tych kwestii, dla których zgodnie z prawem właściwe są inne sądy lub organy. Opłata skarbową za wnioski o stwierdzenie wykonalności orzeczenia wynosi 20 RON za każdy tytuł egzekucyjny (nadzwyczajny dekret rządowy nr 80/2013 w sprawie opłat skarbowych, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami).

3 Jakie warunki muszą być spełnione, aby można było wydać tytuł wykonawczy?

3.1 Postępowanie

Egzekucja może być przeprowadzona jedynie na podstawie orzeczenia sądu (prawomocnego wyroku, postanowień opatrzonego rygiorem tymczasowej wykonalności) lub innych aktów sporządzonych na piśmie, które zgodnie z prawem uznaje się za tytuły egzekucyjne (aktów notarialnych, dłużnych papierów wartościowych, orzeczeń arbitrażowych itd.).

Po otrzymaniu wniosku o egzekucję złożonego przez wierzyciela komornik sądowy dopełnia formalności w celu rejestracji wniosku. Komornik sądowy wydaje postanowienie stwierdzające wykonalność orzeczenia bez wzywania stron. Stwierdzenie wykonalności umożliwia wierzycielowi zwrócenie się do komornika sądowego z wnioskiem o zastosowanie, jednocześnie lub po kolei, wszystkich dostępnych środków egzekucyjnych, aby wykonać prawa wierzyciela, w tym prawo do odzyskania kosztów egzekucji. Stwierdzenie wykonalności jest skuteczne na całym terytorium państwa i dotyczy również tych tytułów egzekucyjnych, które zostaną wydane przez komornika sądowego w toku zatwierdzonego postępowania egzekucyjnego.

Komornik sądowy może doręczać pisma procesowe osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika do doręczeń, a jeżeli nie jest to możliwe – na warunkach przewidzianych w przepisach prawnych dotyczących wzywania do stawiennictwa przed sądem i doręczania pism procesowych.

Po otrzymaniu wniosku o egzekucję komornik sądowy zarządza w drodze postanowienia rejestrację wniosku i założenie akt postępowania egzekucyjnego lub, w stosownych przypadkach, odmawia wszczęcia postępowania egzekucyjnego i przedstawia stosowne uzasadnienie. Wierzyciel jest niezwłocznie informowany o postanowieniu komornika. Jeżeli komornik sądowy odmawia wszczęcia postępowania egzekucyjnego, wierzyciel może wnieść skargę do sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne w terminie 15 dni od dnia doręczenia postanowienia komornika.

Najpóźniej w ciągu trzech dni od rejestracji wniosku komornik sądowy wnosi do sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne o stwierdzenie wykonalności, a także składa do tego sądu – w formie należycie poświadczonych odpisów – wniosek wierzyciela, tytuł egzekucyjny, postanowienie komornika oraz potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej.

Wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia jest rozpatrywany w terminie maksymalnie siedmiu dni od jego zarejestrowania w sądzie; rozstrzygnięcie przyjmuje postać postanowienia, które zostaje wydane na posiedzeniu niejawnym bez wzywania stron. Wydanie postanowienia może się opóźnić o maksymalnie 48 godzin, a jego uzasadnienie musi zostać ogłoszone najpóźniej w terminie siedmiu dni od daty jego ogłoszenia.

Stwierdzenie wykonalności umożliwia wierzycielowi zwrócenie się do komornika sądowego, który wniósł o wydanie stwierdzenia wykonalności, z wnioskiem o zastosowanie, jednocześnie lub po kolei, wszystkich dostępnych środków egzekucyjnych przewidzianych w prawie, aby wykonać prawa wierzyciela, w tym prawo do odzyskania kosztów egzekucji. Stwierdzenie wykonalności jest skuteczne na całym terytorium państwa i dotyczy również tych tytułów egzekucyjnych, które zostaną wydane przez komornika sądowego w zatwierdzonym postępowaniu egzekucyjnym.

Sąd może oddalić wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia jedynie wówczas, gdy: wniosek podlega właściwości organu ścigania innego niż organ, do którego rzeczywiście skierowano wniosek; postanowienie lub, w stosownych przypadkach, dokument nie jest tytułem egzekucyjnym; dokument, który nie jest wyrokiem sądu, nie spełnia wszystkich wymogów formalnych; zadłużenie nie jest pewne, nie ma ustalonej kwoty i nie jest należne; dłużnik dysponuje immunitetem uniemożliwiającym podjęcie przeciwko niemu czynności egzekucyjnych; dokument zawiera postanowienia niemożliwe do realizacji w drodze egzekucji; występują inne przeszkody.

Postanowienie, w którym sąd uznaje za dopuszczalny wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia, nie podlega zaskarżeniu, ale może być zmienione, jeżeli zaskarżone zostaną czynności egzekucyjne. Postanowienie o oddaleniu wniosku o stwierdzenie wykonalności orzeczenia może zaskarżyć wyłącznie wierzyciel w terminie 15 dni od dnia jego doręczenia.

Do ostatniej części postanowienia o stwierdzeniu wykonalności dodaje się klauzulę wykonalności w następującym brzmieniu:

„Ja, prezydent Rumunii,

niniejszym powierzam i nakazuję komornikom sądowym wykonanie tytułu (w tym miejscu wpisuje się dane identyfikacyjne tytułu egzekucyjnego), którego dotyczy niniejsze postanowienie o stwierdzeniu wykonalności. Nakazuję publicznym organom ścigania wsparcie sprawne i skuteczne przeprowadzenia wszystkich czynności egzekucyjnych oraz nakazuję prokuratorom dopilnowanie, aby tytuł egzekucyjny został wykonany zgodnie z prawem. (Miejsce na podpis przewodniczącego składu sędziowskiego i sekretarza sądu)”.

Krajowe Stowarzyszenie Komorników Sądowych (Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești) ustala i aktualizuje, po zatwierdzeniu przez Ministra Sprawiedliwości, minimalne opłaty za usługi świadczone przez komorników sądowych. W zarządzeniu Ministra Sprawiedliwości nr 2550/2006 z dnia 14 listopada 2006 r. ustalono następujące minimalne i maksymalne opłaty za dokonanie czynności:

Powiadomianie o pismach procesowych i ich doręczenie: 20–400 RON

Egzekucja bezpośrednia

eksmisje: 150–2200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 5200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

ustalenie prawa pieczy nad małoletnimi lub ich miejsca zamieszkania: 50–1000 RON

ustalenie harmonogramu odwiedzin małoletniego: 50–500 RON

oddanie majątku w posiadanie, ustalenie granic nieruchomości, ustanowienie służebności, przeniesienie praw do majątku itd.: 60–2200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną i 5200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

przerwanie robót lub wyburzenie budynków: 150–2200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną i 5200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Egzekucja pośrednia

opłata minimalna	opłata maksymalna
w przypadku długów poniżej 50 000 RON: 10% kwoty oraz 75 RON + 2% kwoty powyżej 1000 RON	10% w przypadku długów do 50 000 RON
w przypadku długów wynoszących 50 000–80 000 RON: 1175 RON + 2% kwoty powyżej 50 000 RON	w przypadku długów wynoszących 50 000–80 000 RON: 5000 RON + 3% kwoty powyżej 50 000 RON
w przypadku długów wynoszących 80 000–100 000 RON: 1775 RON + 1% kwoty powyżej 80 000 RON	w przypadku długów wynoszących 80 000–100 000 RON: 5900 RON + 2% kwoty powyżej 80 000 RON
w przypadku długów powyżej 100 000 RON: 2500 RON + 1% kwoty powyżej 100 000 RON oraz 5500 RON + 0,5% kwoty powyżej 400 000 RON	w przypadku długów powyżej 100 000 RON: 6300 RON + 1% kwoty powyżej 100 000 RON

Zajęcie

w przypadku długów poniżej 50 000 RON: 10% kwoty oraz 75 RON + 2% kwoty powyżej 1000 RON	10% w przypadku długów do 50 000 RON
w przypadku długów wynoszących 50 000–80 000 RON: 1175 RON + 2% kwoty powyżej 50 000 RON	w przypadku długów wynoszących 50 000–80 000 RON: 5000 RON + 3% kwoty powyżej 50 000 RON
w przypadku długów wynoszących 80 000–100 000 RON: 1775 RON + 1% kwoty powyżej 80 000 RON	w przypadku długów wynoszących 80 000–100 000 RON: 5900 RON + 2% kwoty powyżej 80 000 RON
w przypadku długów powyżej 100 000 RON: 2500 RON + 1% kwoty powyżej 100 000 RON oraz 5500 RON + 0,5% kwoty powyżej 400 000 RON	w przypadku długów powyżej 100 000 RON: 6300 RON + 1% kwoty powyżej 100 000 RON

Odmowa spłaty weksla trasowanego, weksla własnego lub czeku: 150–400 RON

Ustalenie faktów i spis inwentarza majątku: 100–2200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 5200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Licytacja majątku, który podlega podziałowi zarządzonemu przez sąd: 150–2200 RON

Zajęcie zabezpieczające: 100–1200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 2200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Złożenie do depozytu: 100–1200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 2200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Zajęcie wierzytelności dłużnika znajdujących się u osoby trzeciej: 100–1200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą fizyczną, 2200 RON w przypadku dłużnika będącego osobą prawną

Protokół dotyczący oferty o rzeczywistej wartości: 50–350 RON

Konfiskaty: 10% zysku (minimalnie) – 10% zysku (maksymalnie)

Porady w zakresie przygotowywania tytułów egzekucyjnych: 20–200 RON

3.2 Główne warunki

Zob. odpowiedź na pytanie 2.1.

Wierzyciel i dłużnik mogą uzgodnić, że egzekucja obejmie całość / część dochodów pieniężnych dłużnika, majątek podlegający zajęciu zostanie sprzedany na podstawie umowy lub że dług zostanie spłacony innymi środkami dopuszczalnymi zgodnie z prawem.

W przypadku wyroku wydanego przez sąd zagraniczny wymagane jest – w razie potrzeby – przeprowadzenie dodatkowego postępowania, tj. uzyskanie postanowienia stwierdzającego wykonalność (*exequatur*).

Dochody i majątek dłużnika mogą podlegać egzekucji, jeżeli można je zająć i jedynie w zakresie niezbędnym do wykonania praw wierzycieli. Majątek podlegający szczególnym przepisom dotyczącym obrotu można zająć jedynie na warunkach przewidzianych przez przepisy prawa.

Jeżeli chodzi o dłużnika, istnieje szczególny warunek, po spełnieniu którego nie trzeba wszczynać postępowania egzekucyjnego, o ile dłużnik został właściwie wezwany przed sąd na potrzeby każdego rodzaju egzekucji. Istnieją również inne przepisy szczególne dotyczące dłużnika, np. przepisy dotyczące małoletnich dłużników lub pełnoletnich dłużników niemających zdolności do czynności prawnych – przeciwko takim dłużnikom nie można podejmować żadnych czynności egzekucyjnych, jeżeli nie mają oni opiekuna ani kuratora.

4 Przedmiot i charakter środków egzekucyjnych

4.1 Jakie składniki majątku mogą podlegać egzekucji?

Egzekucji mogą podlegać przychody dłużnika, w tym ogólne przychody z nieruchomości, środki na rachunkach bankowych, ruchomości i nieruchomości itd. Zob. odpowiedź na pytanie 1.

4.2 Jakie skutki mają środki egzekucyjne?

Po zidentyfikowaniu ruchomości należących do dłużnika lub znajdujących się w posiadaniu osób trzecich dokonuje się ich zajęcia. Na wniosek komornika sądowego zajęcie można odnotować w rejestrze działalności gospodarczej (registrarul comerțului), elektronicznym archiwum zabezpieczeń na nieruchomościach (Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare), rejestrze spadkowym (registrarul succesoral) prowadzonym przez Izbę Notarialną (camera notarilor publici) lub w innych publicznych rejestrach. Po zajęciu majątku dłużnik nie może nim rozporządzać przez okres postępowania egzekucyjnego pod karą grzywny sądowej, z wyjątkiem przypadku, w którym czynność dłużnika stanowi przestępstwo. Jeżeli należna kwota nie zostanie zapłacona, komornik sądowy sprzedaje zajęty majątek w drodze licytacji, sprzedaży bezpośredniej lub za pomocą innych środków dopuszczalnych na mocy prawa (art. 730 i nast. kodeksu postępowania cywilnego).

Zajęciu podlegają sumy pieniężne, papiery wartościowe lub inne rzeczy niematerialne, które można odzyskać i które są należne dłużnikowi bądź znajdują się w posiadaniu osoby trzeciej w imieniu dłużnika lub które osoba trzecia będzie winna dłużnikowi w przyszłości z tytułu obecnego stosunku prawnego.

Wszystkie zajęte sumy pieniężne i aktywa zostają zamrożone z chwilą doręczenia postanowienia o zajęciu osobie trzeciej, w stosunku do której dokonuje się zajęcia. Od momentu zabezpieczenia majątku do chwili pełnej spłaty kwoty zobowiązań wskazanej w tytule egzekucyjnym, osoba trzecia, w stosunku do której dokonano zajęcia, nie może realizować żadnych płatności ani dokonywać żadnych czynności, które mogłyby się przyczynić do obniżenia wartości zajętego majątku. Jeżeli osoba trzecia, wobec której dokonuje się zajęcia, nie wywiąże się ze swoich obowiązków wynikających z zajęcia, wierzyciel, który wystąpił o odzyskanie płatności, dłużnik lub komornik sądowy mogą powiadomić o tym fakcie sąd dokonujący egzekucji w celu zatwierdzenia zajęcia. Prawomocne postanowienie zatwierdzające zajęcie skutkuje cesją wierzytelności i stanowi tytuł egzekucyjny skierowany przeciwko osobie trzeciej, w stosunku do której dokonano zajęcia. Po zatwierdzeniu zajęcia osoba ta wnosi do depozytu lub uiszcza płatność w wysokości wyraźnie wskazanej w postanowieniu zatwierdzającym zajęcie. Jeżeli nie spełni ona tych obowiązków, można wszcząć wobec niej egzekucję na podstawie postanowienia potwierdzającego zajęcie (art. 780 i nast. kodeksu postępowania cywilnego).

W przypadku egzekucji z nieruchomości, jeżeli dłużnik nie spłaci swojego zadłużenia, komornik sądowy – po doręczeniu postanowienia o stwierdzeniu wykonalności i zarejestrowaniu go w rejestrze nieruchomości (art. 812 i nast. kodeksu postępowania cywilnego) – dokonuje sprzedaży nieruchomości.

4.3 Jak długo obowiązują takie środki?

Środki wygasają po upływie sześciu miesięcy od dnia przeprowadzenia dowolnej czynności egzekucyjnej (art. 696 i nast. kodeksu postępowania cywilnego), jeżeli okres ten upłynął, a wierzyciel nie dokonał w tym czasie innych czynności polegających na zajęciu.

Termin przedawnienia wynosi trzy lata (art. 705 i nast. kodeksu postępowania cywilnego).

5 Czy istnieje możliwość odwołania od takiego środka?

Istnieje możliwość zaskarżenia faktycznie podjętych czynności egzekucyjnych; można również zaskarżyć tytuł egzekucyjny w celu wyjaśnienia znaczenia, zakresu lub zastosowania tego pisma. Jeżeli czynność egzekucyjną przeprowadzono na podstawie orzeczenia sądu, dłużnik nie może go zaskarżyć, odwołując się do przyczyn faktycznych/prawnych, które mógł on podnieść na rozprawie przed sądem pierwszej instancji lub wnosząc środek zaskarżenia od tego orzeczenia. Ta sama strona nie może wnieść nowego środka zaskarżenia, powołując się na przyczyny, które istniały w chwili złożenia pierwszego środka.

Sądem właściwym jest sąd przeprowadzający postępowanie egzekucyjne lub – w celu wyjaśnienia znaczenia, zakresu lub zastosowania tytułu egzekucyjnego – sąd, który wydał orzeczenie podlegające wykonaniu.

Zażalenie można wnieść w terminie 15 dni od dnia, w którym:

osoba wnosząca zażalenie została poinformowana o tytule egzekucyjnym;

zainteresowana strona otrzymała informację o dokonaniu zajęcia;

dłużnik otrzymał wezwanie do stawiennictwa przed sądem lub został poinformowany o pierwszym etapie egzekucji.

Zażalenie w celu wyjaśnienia znaczenia, zakresu lub zastosowania tytułu egzekucyjnego można wnieść w każdym momencie przed upływem terminu wystąpienia o dokonanie czynności egzekucyjnych. Zażalenie, na mocy którego osoba zgłasza roszczenie do prawa własności / prawa rzeczowego do majątku będącego przedmiotem zajęcia, można wnieść w terminie 15 dni od dnia sprzedaży/przeniesienia własności majątku. Niewniesienie zażalenia w wyżej wymienionym terminie nie uniemożliwia osobie trzeciej wykonania przysługującego jej prawa w drodze odrębnego wniosku.

Jeżeli sąd przychylił się do zażalenia na postanowienie o wszczęciu egzekucji, wówczas – w stosownych przypadkach – sąd uchyla zaskarżone postanowienie lub zarządza zmianę, uchylenie lub zawieszenie samej czynności egzekucyjnej, uchylenie lub wyjaśnienie tytułu egzekucyjnego lub dokonanie czynności egzekucyjnej, której wykonania odmówiono. Jeżeli zażalenie zostanie oddalone, osoba wnosząca zażalenie może zostać zobowiązana do zapłaty odszkodowania za szkody spowodowane zwłoką w egzekucji; w przypadku wniesienia zażalenia w złej wierze osoba, która je wniosła, zostaje zobowiązana do zapłaty grzywny.

6 Czy istnieją ograniczenia dotyczące wykonywania orzeczeń, w szczególności odnoszące się do ochrony dłużnika lub terminów?

Niektóre składniki majątku są wyłączone z egzekucji. Jeżeli chodzi o ruchomości, są to: przedmioty osobistego użytku lub wyposażenie gospodarstwa domowego niezbędne do samodzielnego utrzymania się dłużnika i jego rodziny, przedmioty kultu religijnego, przedmioty niezbędne osobom niepełnosprawnym i przeznaczone do opieki nad chorymi; żywność niezbędna dłużnikowi i jego rodzinie na okres trzech miesięcy oraz, jeżeli dłużnik utrzymuje się wyłącznie z rolnictwa, żywność niezbędna do kolejnych zbiorów, zwierzęta przeznaczone do pozyskania środków utrzymania oraz pasza niezbędna dla tych zwierząt do kolejnych zbiorów, opał niezbędny dłużnikowi i jego rodzinie na trzy zimowe miesiące, korespondencja osobista lub rodzinna, zdjęcia i obrazy itd.

Ponadto wynagrodzenie/emerytura/renta dłużnika podlegają zajęciu tylko do wysokości połowy miesięcznego wynagrodzenia netto dłużnika w przypadku kwot należnych z tytułu obowiązku alimentacyjnego i tylko do wysokości jednej trzeciej miesięcznego wynagrodzenia netto dłużnika w przypadku innych rodzajów zobowiązań.

Jeżeli przychody z pracy lub sumy pieniężne wypłacane regularnie na rzecz dłużnika, które zapewniają mu samodzielne utrzymanie, wynoszą mniej niż krajowe minimalne wynagrodzenie za pracę netto, zajęciu podlega jedynie kwota przekraczająca połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Do kategorii dochodów wyłączonych z egzekucji należą: zasiłki i świadczenia państwowe na rzecz dzieci, świadczenia z tytułu opieki nad chorym dzieckiem, świadczenia z tytułu macierzyństwa, świadczenia na wypadek śmierci, stypendia przyznawane przez państwo, diety dzienne itd.

Zob. również odpowiedź na pytanie 4.3.

Łącza do powiązanych stron internetowych

<http://www.executori.ro/> <http://www.just.ro/>

Ostatnia aktualizacja: 24/08/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.